

1,2 dikloretan (EDC)

Innholdsfortegnelse

1,2 dikloretan (EDC)

Publisert 06.06.2017 av Miljødirektoratet

1,2 dikloretan (EDC) er giftig og kan forårsake kreft. EDC er et mellomprodukt ved produksjon av PVC-plast, men utslippene er redusert med over 90 prosent de siste årene.

PÅVIRKNING

Små utslipp fra VCM-produksjon

Utslipet av EDC i Norge er relativt lite og skyldes utslipp fra PVC-produksjon. I perioden 1995-2015 ble utslippene redusert med 92 prosent, men utslippene varierer kraftig fra år til år.

EDC er et mellomprodukt ved produksjon av VCM (vinylklorid monomer). VCM er "byggesteinen" i PVC-plast. Før ble stoffet også brukt til avfetting av metaller og som drivstofftilsetning, men denne bruken har opphørt i Norge.

Utslippene har gått ned siden 1995

VCM-produksjonen på Rafnes i Telemark er den eneste kjente kilden av betydning til utslipp av EDC i Norge. I 2015 var utslippene svært lave sammenliknet med de siste årene.

Utslippene, som i hovedsak er diffuse utslipp fra ventiler og flenser i fabrikkbygget, måles to ganger i året. Usikkerheten ved målinger og målemetoder av denne typen er forholdsvis stor. Forbedrede arbeidsoperasjoner og tekniske forbedringer har ført til at utslippene har gått ned etter 1995.

EDC kan også dannes i forbrenningsprosesser sammen med andre klororganiske forbindelser, når klor er tilstede. Avfallsforbrenning kan derfor være kilde til utslipp av EDC. Miljødirektoratet anslår at utslipp fra denne typen kilder er av mindre betydning.

KONSEKVENSER

EDC har alvorlige helseeffekter

EDC kan forårsake kreft. I tillegg er stoffet farlig ved svelging og gir irritasjon i øynene, luftveiene og huden.

EDC er lite nedbrytbart i miljøet. Stoffet hopper seg ikke opp i organismer.

TILSTAND

Lite sannsynlighet for oppkonsentrering av EDC

EDC er et flyktig stoff, og mesteparten av utslippet skjer derfor til luft. En liten del av utslippet går til vann. Sannsynligheten for oppkonsentrering av stoffet i organismer og næringskjeden er liten, men stoffet brytes svært sakte ned i miljøet.

TILTAK

Tekniske forbedringer og bedre arbeidsoperasjoner

EDC ble oppført på myndighetens prioritetsliste i 1997. Målet er at vi kontinuerlig skal redusere utslipp og bruk av stoffet i den hensikt å stanse utslippene innen 2020.

Forbud og andre reguleringer

Norge har felles kjemikalier regelverk med EU, og i tillegg noen nasjonale forbud.

EDC har streng helsfareklassifisering. Ettersom stoffet er giftig og kreftfremkallende, er det forbudt å omsette stoffet til privatpersoner.

I REACH-regelverket er EDC identifisert som et stoff av stor bekymring (SVHC) og står på EUs kandidatliste. EDC er i tillegg ført opp på EUs liste over stoffer med krav til godkjenning. Det er ikke tillatt å bruke stoffene på denne lista hvis ikke EU har godkjent bruksområdet.

EDC er regulert gjennom EU/EØS regelverk med hensyn til eksport og import av farlige kjemikalier og utslippskrav til industri. Stoffet omfattes av Nordsjødeklarasjonene og den internasjonale avtalen om flyktige, organiske forbindelser, VOC-avtalen.

Vanndirektivet

EDC er oppført på EUs liste over prioriterte stoffer under vanndirektivet, som gjennomføres i Norge av Vannforskriften. Vanndirektivet har som hovedmål at alt kystvann, ferskvann og grunnvann i Norge skal ha god kjemisk tilstand innen 2021.

› [Les mer om vannforvaltning](#)

Grenseverdi i drikkevann

EU-kommisjonen foreslår i revidert drikkevannsdirektiv å videreføre grenseverdien for EDC på 3 µg/l i drikkevann.

Utslipp og bruk av EDC

>

😊 Utslippet av EDC i Norge er relativt lite og skyldes utslipp fra PVC-produksjon. I perioden 1995-2015 ble utslippene redusert med 92 prosent.

1,2 dikloretan (EDC)

ä

- På prioritetslista: 1,2 dikloretan (EDC)
- Klororganisk stoff
- Kjemikaliet er en fargeløs, oljeaktig væske med en kloroformaktig lukt
- Lite løselig i vann, fordamper lett og er meget brannfarlig
- Lite nedbrytbart i miljøet, men oppkonsentreres ikke i organismer
- Giftig og klassifisert som kreftfremkallende
- CAS-nummer: 107-06-2

